

חלקי בקהילתי

גליון 288

יהי חלקי עמהם

הרה"ג ברוך צבי גרינבוים שליט"א | ראש ישיבת דרך ה' - חלקי בקהילתי

שאלה ותשובה

מסע התשובה ג

מצוות התשובה מופיעה בפרשתנו: "ושבת עד ה' אלוךך ושמעת בקולו". בהמשך הפסוק מתארת התורה את התשובה כמצווה ש"לא רחוקה היא, לא בשמים היא ולא מעבר לים... כי קרוב אליך הדבר מאוד, בפך ובלבבך לעשותו". האומנם לחזור בתשובה הוא דבר קרוב וקל להשגה? הרי כל אחד יודע את מצבו האמיתי, ואת הקושי להשתנות באמת. גם אם נתאמץ לחזור בתשובה, ודאי יהיה הדבר כרוך בקושי ובעמידה בניסיונות לא קלים, ודאי שהדבר לא קל. כיצד אפוא מתארת התורה את התשובה כדבר קרוב מאוד?

בתקופה זו של השנה, המשימה היהודית היא כמובן לחזור בתשובה. השאלה היא לאן בדיוק 'חוזרים', מהו אותו המקום שבו היינו פעם - ואליו אנו רוצים לחזור?

לאור האמור בפרקי מסע התשובה הקודמים, לכל אחד נקבעה משחר לידתו, דרכו היהודית בכל ענייני החיים, והשאיפה היא לחזור אל אותם מקומות. ככל שאדם 'חטיא' את הדרך שנקבעה עבורו וזוהי חיים אחרים שלא מתאימים לו - הוא ירגיש שחסרים לו שמחה וסיפוק, וככל שהוא ימצא את המקומות שנכונים לו - הוא ירגיש שהוא 'חזר הביתה' למסלול חייו הנכון וחיוי יתמלאו אור ושמחה פנימית.

השאלה

לפני שחוזרים ב'תשובה' כדאי לדעת מהי ה'שאלה' עליה אנו רוצים לענות, ומי שואל אותנו? כדי לענות על כך, כדאי לכל אחד מאתנו לצאת למסע נפשי של 'תשובה' אל מקום מדיהם - שאולי נראה רחוק מידי, אבל נמצא קרוב ממש.

יעד המסע הוא להגיע מחדש אל שורשי נשמתנו, בתוכה נצברו תחנות חייו - הגשמיים והרוחניים. נשמענו היא ה'דבר הקרוב' - הכי קרוב אלינו, אותו צריך וניתן לגלות מחדש בכל שנה בתקופה זו.

בתחנה זו, כדאי לנוסע האמץ לסקור את 'אורי השאלה' של חייו ולבודק מה גרם לו בעבר סיפוק ושמחה. במקרה שהוא הרגיש תמיד שמשוהו חסר לו - עליו לחפש לימוד חדש באותו תחום, שיגרום לו להתחבר.

שאלות חיינו המציקות, הן שאלותיה ומשאלותיה של הנשמה האלוהית הנמצאת בנו, וקוראת לנו חרישית לדייק את חייו. לענות לה 'תשובה', ולחזור לאותה דרך אישית הצרובה בה מאז היותה בעולם.

להצלחתו המעשית של מסע תשובתנו- כדאי להצטייד בימים אלו בזמני שקט יומי, ננות ואומץ, להתבונן פנימה אל תוכני חייו.

ומולץ לקחת דף ועט ולכתוב לעצמינו:

1. מה הדברים בחיים אותם היינו רוצים לשנות. שאין לנו בהם סיפוק או שמחה פנימית.

התשובה נמצאת בתוכנו
צילום אילוסטרציה: ברוך יערי

2. אילו דברים בחיים אנו מרגישים לא מחוברים רגשית, למשל: למצוות מסוימות או תפילות, או יחסינו עם הסביבה ומקום הלימוד או העבודה - דברים שמעיקים עלינו ומשעממים אותנו.

לאחר מכן, כדאי לנסח שאלה מעשיות: 'איך אני מוצא דרך חדשה, ומבצע שינוי באותם דברים ספציפיים שהלב מרגיש שחסר לי בהם משהו?'

התשובה

כאמור בטור הקודם, לכל יהודי יש דרך 'יהודית' בה הוא עתיד לעבוד, והיא שתולה בליבו ונשמתו - טרם יצא לאוויר העולם - בכל עניין בו הוא עתיד להיפגש במהלך חייו. איך יידע יהודי מהי הדרך

מסע התשובה יגיע לעדו, אם נקדים לו שאלה ברורה, שיש לה תשובה אחת אישית

שיעודה לו, ומהי ה'תשובה' האמיתית שבכילו לשאלות החיים שהוא בירר לעצמו במסעו?

כל דבר שיגרום לו בחייו סיפוק משמעותי ושמחה פנימית - הרי מתברר שהוא באמת שלו.

למשל, אם השאלה שלי היא: 'איך אני מוצא טעם חדש בתפילה?' התשובה תהיה לא רק בהחלטה כללית בנוסח 'צריך להתחזק בתפילה', אלא בחיפוש אחר לימוד חדש בנושא הספציפי של תפילה, וחיפוש אחרי מבט חדש על כל צורת היחסים עם ה'. יחס שצריך לבוא לידי ביטוי רגשי חדש בכל מפגש עם הקב"ה בתפילה. אם הצלחנו למצוא מחדש בתוך ליבנו טעם בתפילה - נדע שעל השאלה הזאת ממצאו תשובה שהיא שלנו, 'תשובה' שנשתלה בנו והיא חלק מאתנו.

'תשובה' אמיתית שמחזיקה מעמד היא כזו שאפשר להגדיר ולמדוד, בצורה שנוכל לחזור עליה שוב ושוב. האדם בנוי משכל ורגש, מוח ולב. חוויות רגשיות יכולות להדליק את הלב באופן חד פעמי, אבל מה שמחזיק את רגשות הקודש הנכונים לאורך זמן, זה השכל התורני, והקדושה שיש בלימוד תורה - המנוע שמפעיל את החיבור הרגשי - באותם נושאים שאנו מרגישים בהם חסר.

כדי למצוא את המקומות אליהם אנחנו צריכים לחזור, צריך למצוא את אותו לימוד תורה 'ייחודי' שהמלאך שלנו לימד דווקא אותנו. לימוד שיחזיר אותנו למקומנו הנכון. אם נרגיש באותם לימודים חדשים סיפוק ושמחה, סימן שהגענו במסענו לתשובה האישית שנכונה לנו. תשובה שכפי שלימדנו הקדמונים שתולה בלבנו קודם לידתנו.

לקראת ראש השנה הבעל"ט - כדאי שנבהיר לעצמנו אילו 'תשובות' נכונות אנחנו מחפשים בחייו, וככל שנדע ברור יותר מה הן - כך נוכל לבקש עליהן לקראת השנה הבאה עלינו לטובה.

קול שופר

מדור הלכתי

עמוד 2

סדרי המשפט

נחמדים מזהב

עמוד 3

טיפול זוגי

חלקי בעבודתי

עמוד 4

קבלות טובות

הזכות ליהדות

עמוד 6

אחילה לא-ל

דברים כהווייתם

עמוד 7

אותה המנגינה

חלק ונחלה

עמוד 8

חלקי בקהילתי

תשלוח קבלה לסעיף 46

תקעו בחודש שופר

לרגל ראש השנה - יום תרועה, הבא עלינו לטובה אנו מפרסמים מספר הלכות הנוגעות לכלל

שאלה: הלכות תקיעות שופר והחזרה במקרה של טעות, נוגעות לבעל תוקע בוודאי, וגם לרב המקרא שעומד לידו. ומה ההלכות של תקיעות שופר אותן צריך כל אחד מהשומעים לדעת?

תשובה: ישנם שתי הלכות הנוגעות לכל אחד ואחד מהשומעים בבית הכנסת.

הלכה אחת היא שהשומעים צריכים לשמוע את כל התקיעה מתחילתה ועד סופה. פירוש הדבר, שגם אם הבעל תוקע תוקע תקיעה ארוכה יותר מהנצרך לפי ההלכה, אין די לשמוע את השיעור הנצרך מתוך התקיעה, אלא צריך לשמוע את כל התקיעה. לכן יש להאזין לתוקע כל עוד הוא עסוק בתקיעתו.

הלכה נוספת שצריך לשים לב אליה, היא שלא להגיע למצב בו השומע חושב שהתוקע אוחז במקום אחר מהמקום בו הוא באמת נמצא. למשל, שלא ייווצר מצב שהתוקע מתחיל כבר את התקיעות של 'תקיעה-שברים-תקיעה' והשומעים חושבים שהוא חוזר על אחת מתקיעות ה'תקיעה-שברים-תרועה-תקיעה'. זהירות זו נדרשת גם מה'מקרא' שצריך לוודא שבמקרה שהוא מחזיר את הבעל תוקע על אחת מהסדרות של התקיעות, שציבור השומעים יודע זאת ויודע לכוון לתקיעות בהן התוקע באמת אוחז.

שאלה: בחודשים שלפני ראש השנה למדתי איך לתקוע בשופר [היה יותר קל ממה שחשבתי...]. יש להקלה חדשה שביקשה ממני לבוא ולתקוע אצלם בראש השנה, וגם מציעה תשלום נאה. האם יש לבעל תוקע בעיה לקחת כסף על 'עבודתו' בראש השנה?

תשובה: המנהג הוא להקל ולקחת שכר

על מצוות הנעשות בשבת ויו"ט, אולם יש אומרים שאסור לקחת שכר על עבודה כזו, ולדעתם צריכים לקבל את השכר על ידי 'הבלעה', דהיינו שכוללים את שכר פעולת השבת בשכר המשולם עבור עבודה נוספת הנעשית ביום חול, ובזה אין ניכר שהשכר משולם על עבודתו בשבת. לכן טוב יעשה הבעל תוקע אם יבצע מלאכה או שירות לקהילה ביום חול, ובזה גם יראה ברכה בשכר שמקבל, שהרי השו"ע כתב שגם המתירים ליטול שכר, אינם רואים מאותו שכר סימן ברכה.

לשמוע קול שופר
צילום אילוסטריציה: ברוך יערי

שאלה: עכשיו שאני יודע לתקוע בשופר אני מתכנן בעז"ה לתקוע לאשתי אחרי התפילה. אחד השכנים שלי הוא יהודי מבוגר שכבר לא יכול לצאת מהבית, וגם אליו אגיע להוציא אותו ידי חובה. מה ההלכות הנצרכות לתקיעות אלו? למשל, מי מברך על התקיעות, אני או אשתו? וכמה קולות צריכים לתקוע לשומע היחיד, שלושים קולות או מאה קולות?

תשובה: מאה קולות נתקנו רק כשתוקעים על סדר התפילה, ולכן התוקע ליחידים אחרי התפילה, ובכלל זה תקיעות

לנשים הרוצות לקיים את המצווה, תוקע שלושים קולות בלבד כסדר שתוקעים בבית הכנסת לפני מוסף.

אם התוקע כבר יצא ידי חובה [כפי שמצוי בדרך כלל בתוקע לנשים או יחידים], עדיף שהשומעים יברכו את שתי הברכות שלפני התקיעות. בתקיעות לנשים יש לשים לב שהמברכת תהיה מהנהגות כמנהגי אשכנז, משום שהנהגות כמנהגי ספרד לא מברכות על מצוה זו.

בהלכה מבואר שאם תוקעים את התקיעות כולן בבית אחת בלי הפסק נשימה ביניהם, יש הסוברים שהתקיעות פסולות. התקלה בדין זה אינה מצויה בתקיעות בציבור, משום שבהם יש 'מקרא' שמקריא בין תקיעה לתקיעה, והוא זה שנותן לתוקע זמן לעצור ולנשום. אולם התקיעות ליחידים לא נעשות עם 'מקרא', ועל התוקע לשים לב לנשום בין התקיעות.

שאלה: אני בדרך כלל לא עושה קידוש לפני התקיעות, אולם קיבלתי הדרכה שבכדי שהתקיעות שלי ייצאו כהוגן בדאי לי לקדש ולאכול לפני התקיעות. מה וכמה מותר לי לאכול בקידוש זה?

תשובה: ישנם פוסקים שהחמירו לא לעשות קידוש ולאכול לפני קיום מצות שופר, וישנם רבים וטובים המחמירים בהלכה זו, ובשביל שלא לעבור על איסור תענית ביום טוב, הם שותים לפני התפילה. גם המתירים לאכול לפני התקיעות, צריכים להיזהר לא לאכול עוגות בשיעור 'כביצה' [מקסימום 2-3 רוג'לע], ושאר אכילתם תהיה מפירות, שתיה חמה וכדו', שבהם אין הגבלה.

אגב, ההדרכה שקיבל אותו בעל תוקע הייתה הדרכה נכונה וטובה. הניסיון מורה שבעל תוקע אשר אינו מקדש לפני התקיעות 'מסתכן' בכך שהוא ייחלש והתקיעות שלו ייצאו בהתאם.

מעניין לדעת

למה בהרבה בתי כנסת זמן תפילת ערבית בלילה השני של ראש השנה הוא מאוחר יותר מהזמן ביום הראשון?

תשובה: בהלכה מבואר שאסור להכין שום דבר ביום הראשון של ר"ה לצורך היום השני, והנשים יכולות להתחיל לחמם את האוכל ולסדר את צרכי הסעודה רק אחרי צאת הכוכבים [19:10 בירושלים בשנה זו]. ולכן, לעומת הלילה הראשון שבו מתפללים מעריב בזמן בשביל לא לעכב את סעודת החג לכל המשפחה, יש הרבה בתי כנסת שבליילה השני מתפללים מאוחר יותר משום שהסעודה ממילא מתעכבת, ואין צורך להזדוץ.

הנשים גם צריכות לשים לב להדליק את הנרות של היום השני רק אחרי צאת הכוכבים.

סדר מופתי או כאוס מוחלט

מבין כל מועדי השנה, ראש השנה הוא מן המפליאים ביותר. כיצד ייתכן שהתורה קבעה כיום טוב - יום של חג ושמחה - דווקא את היום בו אנו עומדים למשפט על חיינו? טבע האדם לחשוש מן הדין, לא לשמוח בו. ואף על פי כן נאמר: "ישמחו השמים ותגל הארץ... כי בא לשפוט את הארץ."

בספר יערות דבש הביא בשם הזוהר דבר פליאה: לא זו בלבד שאנו נידונים בראש השנה, אלא שעל ידי תקיעת השופר אנו עצמנו תובעים את הדין, ורק לאחר מכן מתחיל המשפט. ותמוה הייתכן שאנו דורשים את הדין בעצמנו ואף רואים בו סיבה לשמחה?

המשפט אינו רק הכרעה על גורל היחיד, אלא יסוד קיומו של העולם. הרמח"ל מבאר בדעת תבונות, שהנהגת המשפט היא האופן בו הקב"ה מסדר את עולמו - מרים את הצדיקים, משפיל את הרשעים, ומגלה את יושר משפטו. בלעדיו, הרשעים מרימים קרנם והצדיקים נדכאים, והתווה שולט. לכן ראש השנה, בו שב ומתייצב הסדר האלוהי, הוא יום חג ושמחה.

ואכן בדורנו, כדברי הרמח"ל בהמשך דבריו, הקב"ה כביכול מסתיר פניו, והחושך גובר: "הרשע והסכלות מתרבים, החכמה נשפלת, והאמת מושלכת". כך הרגשתי כאשר הלכתי לנחם ידיד יקר שאיבד את חתנו - תלמיד חכם מופלג ועדין נפש - שנרצח בפיגוע ברמות. אברך צעיר, בן שלושים בלבד, מלא תורה וחסד, שעתידי לפניו, הותיר אלמנה צעירה ושלושה יתומים רכים. אין ביטוי קשה מזה ל"עולם התווה". כל סדרי החיים מתערערים, והלב נשבר מול מציאות שאין בה צדק גלוי, שאין בה טעם והסבר אנושי.

תמונת הבית הצעיר שנהפך בן רגע לבית יתומים, של תורה רעננה

יום דין הוא יום שמחה, כי הוא מאיר את התווה שאופף אותנו בהיעדר המשפט

שנקטפה בראשית פריחתה - חרוטה בלב כצעקה אילמת: היכן המשפט? היכן הסדר האלוהי? מאוחר יותר בערב, חשתי רעד נוסף: איך ייתכן שאחרי מראה כל כך מזעזע של פטירת צדיק בדמי ימיו, חזרתי כהרגלי לשגרה? הרי כל אסון היה צריך לטלטל אותנו עד עומק הנפש. הבלתי נסבל הפך "נסבל", והבלתי-רגיל נהיה שגרה.

גם לכך מתייחס הרמח"ל: כאשר הקב"ה מסתיר את פניו והעולם נכנס לבלבול, יש לנו עבודה מיוחדת - להכיר בחסרון הסדר, להרגיש את כאב העדר המשפט, ולא להסכים שזהו "המצב הטבעי". משום שהכרה זו עצמה היא התיקון, והיא מקרבת את הופעת המשפט מחדש.

מכאן האחריות הכבדה בחינוך ילדינו. אם אנחנו, שחוינו חיים נורמליים, התרגלנו לאסונות - קל וחומר ילדינו, שלא הכירו עולם אחר. קורונה, ואסון מירון, לצד המלחמות עם אויבינו. עולם של תווה הוא המציאות היחידה שהם מכירים. עלינו לעמוד מולם באומץ ולומר: זה אינו סדר העולם. לא כך נראית מציאות מתקנת. עלינו להחדיר בהם שהעולם נברא להתנהל במשפט - בטוב לצדיקים וברע לרשעים - וזו תפילתנו הגדולה בראש השנה: שהקב"ה יגלה את הנהגת משפטו בעולמו, יכניע רשעים וישפיל גאים, ירומם צדיקים וירים כבודם - עד שיקוים בנו: "מלך במשפט יעמיד ארץ".

תשפה עוד פה

שנת תשפ"ה אוספת את ימיה האחרונים, רגע לפני שהיא מתקפלת אל גנוך השנים. איזו שנה זו הייתה, וכמה עמד בה על כף המאזניים. כמה השתנה מצבנו מתחילתה לסופה, וכמה הרפתקאות עברו עלינו.

מסביב ייהם הסער, העולם כמרוקחה ומלכויות מתגרות זו בזו השכם והערב. כאן בארץ הקודש הכול תלוי על חוט השערה, והבזז לבני הישיבות עמלי התורה, מרקיע שחקים. אך אם נפנה את המבט פנימה, אל קהילות תנועת 'חלקי בקהילתי' הפורחות בכל רחבי הארץ, נגלה מבט מעודד ואופטימי, המבשר על צמיחה מבורכת ושותפות לדרך של רבים וטובים בכל אתר ואתר.

עוד ועוד קהילות נפתחו השנה, מירושלים ועד מעלה עמוס, ומנתיבות לצפת. 'חלקי' הולכת ומתפתחת, כאשר הצטרפותו של ראש ישיבת חברון, הגאון רבי יוסף חברוני שליט"א אשר פרש את חסותו על התנועה, מתוך חזונו הייחודי לקהילות בוגרי הישיבות העובדים, הפיחה רוח חיים וטל תחיה להגדיל תורה ולהאדירה.

גם אנחנו במערכת העלון, גאים להוסיף ולהציג בפניכם מידי שבוע חומר תורני והגותי משובח של מיטב הכותבים, כאשר תגובותיכם הנלהבות הן כשמן בעצמותנו. אנו מקווים גם כי בקרוב נשוב להדפיס את העלון ולהפיצו ברחבי הארץ, כאשר נהגנו. אנו תפילה כי נכתב ונחתם כולנו לשנה טובה ומתוקה, ונזכה להוסיף ולהרבות כבוד שמים בעולם, תוך מימוש חזונו הגדול של 'חלקי': שלא יישאר בוגר ישיבה בלי קהילה.

קריאה מהנה
כתיבה וחתימה טובה
המערכת

**'חלקי'
חלקך!**

**בוגר ישיבה ועובד ?
גם לך מגיע 'אלול' ... !**

מנסיין -

בלי קהילת חברים משלך -

יהיה לך קשה לעשות את זה...

'חלקי בקהילתי' - בדיוק בשביל זה...

תורה. תפילה. קהילה. זהות.

כדי שגם לך יהיה חלק ב'אלול'..

להצטרפות: 02-6260115

חלקי בעבודתי

הרה"ג שלמה ליפשיץ

רב הקהילות החרדיות הר יונה ג' ויסודות בני ברק

אלול - הטיפול הזוגי שלנו

בטיפול זוגי טוב, המטפל אינו מאפשר לבני הזוג לפרוש את כל יריעת המריבות ביניהם, שכן אין לדבר סוף, וזוגיות טובה יותר לא תצא מזה. הוא יפסיק אותם בשלב מסוים. ויאמר: "כל זה היה עד כאן, ולא לשם כך באתם. כעת אני רוצה שתחשבו רגע, ותמצאו נקודות של חיבור, נקודות בהן אין ביניכם מתח ואתם אוהבים אחד בזולתו". עבודת החיפוש הזו, תגרום לבני הזוג להיות מופתעים מכמות נקודות החיבור, הקיימות ביניהם.

הטיפול הזוגי מלמד להתמקד בנקודות אלו, של השותפות, מחזק ומתחזק את אוזרי החיבור. ככל שבני הזוג ירבו להרחיב ולהעמיק את החיבור, הם ימצאו את הברית שלהם מחוזקת, ונוכחת בכל הווייתם.

רק לאחר מכן, ניתן יהיה לדבר על הפערים ולמצוא שהם נחלקים לארבעה סוגים:

א. **פערים שהיו בעבר.** אחרי חיזוק נקודות החיבור, פערים אלו יצטמצמו וחלקם אף ייעלמו.

ב. **פערים שעדיין קיימים.** הם ילמדו שאין בהם בהכרח הפרעה לקשר. בעקבות החוזק של הקשר הקיים, הם לא יבלטו ופחות יגרמו לבעיה בקשר.

ג. **פערים מפריעים הדורשים תיקון.** בני הזוג ימצאו את עצמם מוכנים לוותר אחד לשני, ולעבוד על הפערים הללו, בקלות יותר בעקבות נקודות החיבור הרבות שהם מצאו.

ד. **פערים מפריעים, שאינם ניתנים לתיקון.** הם ייצטרכו ללמוד לחיות בשותפות-בברית מלאה, חרף הפערים הללו. ההשלמה נגרמת עקב הבנה כי השותפות מתקיימת גם איתם, ולכל אחד עולם משלו שהוא לא נדרש לוותר עליו. וויתור כזה יגרום להם לוותר על עצמם, וכך לא יכולה להיווצר אהבה.

כשמדייקים את הפרטים הקטנים, מתגלה פתאום תמונה חדשה של חיבור חזק

*

בחודש אלול, פונה כל אחד מאיתנו לליבו, ובודק את מערכת היחסים שלו עם העולם הרוחני. פעמים והמחשבה הראשונה שלו שמצבו גרוע מאד. הוא בטוח שהוא מסוכסך לגמרי עם עבודת ה'. יועץ גרוע יאמר לו להתעסק עם הסכסוכים. עם החלקים בהם קשה לו, ומצבו הרוחני בהם לקוי. יועץ טוב יאמר לו, עזוב את הסכסוכים, תחשוב רגע, האם אין לך חלקים בהם אתה מרגיש מחובר לעבודת ה'? האם אין מצוות ומעשים טובים שאתה אוהב לעשות, ואף עושה באופן ראוי? תמצא את אלו, ותתחזק בהם. אחרי התמקדות לאורך זמן בחלקים אלו, תמצא את עצמך מחוזק מאד, ומחובר לעבודת ה'. כעת תבדוק את הפערים, ותמצא א. שחלק מהם לא קיימים, כי יש לך עוד דברים שאתה אוהב לעשות, ונהנה לקיים בהם את רצון ה'. ב. גם הפערים הקיימים לא הופכים אותך למנותק, אתה מחובר מאד, ורוחני מאד. הדברים שמקשים עליך וקשים לך, לא גורמים לניתוק כמקודם. ג. גם דברים שהיו קשים לך בעבר, תעשה חרף הקושי, כי שווה לך להיות רוחני יותר. ד. ישנם דברים שאינם מוטלים עליך לעשותם. תדייק את השליחות שלך, ואת העבודה הרוחנית המוטלת עליך. דברים שאינם מסוגל לעשות, לא מלמדים על חוסר חיבור לעבודת ה', אלא פשוט אינם התפקיד שלך [כמובן שאין הכוונה חלילה להיפטר ממצווה מסוימת, אלא התמקדות במשהו שהוא מעבר לחובה].

בחודש אלול, עסוקה כנסת ישראל בחיזוק הקשר עם קודשא בריך הוא, אני לדודי ודודי לי, צריך לעשות זאת בדרך הנכונה.

חלקי בעמלי

במחזור זה נפרסם מיד שבוע טורים של בעלי מקצוע בתחומים שונים שיחלקו עצות שימושיות מניסיונם האישי

עו"ד שמואל אלחרר
חלקי בקהילתי רמב"ש א
052-5637093

עזרה ראשונה משפטית (2)

בשבוע שעבר דיברנו על נזקי רכוש לרכב. היום נעבור לנושא קצת יותר רגיש - נזקי גוף.

בין אם מדובר בתאונת דרכים, נפילה בעבודה או החלקה בסופר - יש כמה כללים בסיסיים שכדאי לדעת:

1. תיעוד, תיעוד, תיעוד: תיעוד: נפלתם? צלמו מיד את המפגע מכמה זוויות וממרחקים שונים ואם זה בור לדוגמה, נסו להיעזר בחפצים דוגמת פחית או בקבוק שתייה להמחיש את עומק המפגע.

2. לא תיעדתם בזמן אמת? חפשו מצלמות אבטחה. אם לא משתפים איתכם פעולה - שלחו מיד מכתב רשמי להנהלת המקום ודרשו לשמור את החומר לפני שיימחק. אם הם לא ישמרו, במובן מסוים נטל ההוכחה יעבור אליהם.

3. דייקו במסמכים רפואיים: ספרו לרופא בדיוק מה קרה - "נפלתי בגלל בור במדרכה", "החלקתי על נזול ברצפת הסופר". בלי ניסוחים כלליים. זה יכול לעשות את כל ההבדל בהמשך הדרך אם אין ראיות חיצוניות.

4. שמרו כל ניירת: מסמכים רפואיים, קבלות, מוניטור, אפילו השאלת קב"מ מהגמ"ח - הכול יכול להפוך להוכחה ולאפשר קבלת החזר.

5. אל תזלזלו בכאבים קטנים: גם אם השבר בברך הכי כואב ומחייב טיפול דחוף - דווחו מיד ובהתחלה גם על כאבי הגב, החרדות או המועקה הנפשית. אחרת אם הנזק יחמיר ותתלוננו לאחר מסי' שבועות חברת הביטוח תטען "זה לא קשור לתאונה".

6. רצף טיפולי: כן, זה מתיש לקבוע טורים, אבל כל ביקור נוסף מוכיח שהנזק אמיתי, מתמשך ולא זמני.

7. דממת אלחוט מול חוקרי הביטוח: יום אחד יתקשר אליך מישור נחמד מחברת הביטוח "רק כדי לשאול מה שלומך". זו מלכודת! הם מנסים לדלות מידע. התשובה היחידה שלך צריכה להיות: "תודה על הדאגה, דבר עם עורך הדין שלי, יום מקסים". ואז לנתק. בלי "אבל", בלי "רגע".

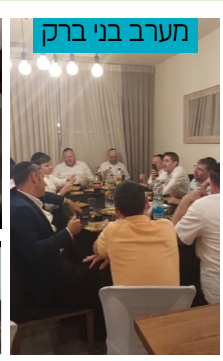
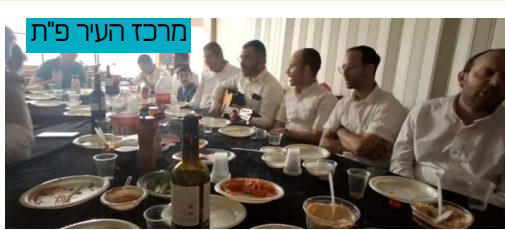
8. היכנס למצב "צום רשתות חברתיות": טוען שאתה בקושי זז? אל תעלה תמונות שלך במעלה נחל עין גדי. מתלונן על דיכאון עמוק? זה לא הזמן לפרסם תיעוד שלך שר בגרון ניחר "רבינו שאג בקול גדול". תלמדו מטעויות של אחרים. היו... ואוי כמה שזה כאב.

זימי וחברי קהילות חלקי בעלי מקצוע בשלל תחומים שונים ומגוונים - יש לכם מידע וטיפים שימושיים לחלוק עם קוראי הגיליון? פנו אלינו ונשתדל לפרסם.

הדרן עלך תשפ"ה

גם בקהילות 'חלקי' חגגו השבוע את סיום סדר נזיקין, עם סיום מסכת הוריות. בחלק מהקהילות, גם נפרס לרגל תחילת סדר קדשים, רול אפ ייחודי עם מידות בית המקדש, להקל על ההתמצאות בצפון ובדרום העזרה, ובמיקום המזבח והכבש העולה אליו.

סיום מסכת

מרכז העיר פ"ת

מערב בני ברק

בית אברהם

תחילת לימוד סדר קדשים

רמב"ש א

רמת שלמה

קוממיות

טבריה נוף כינרת

חברי קהילת עובדי השם מנתיבות המעטירה, עלו לבילי שישי האחרון, לירושלים עיר הקודש, לערב חיזוק מיוחד. בשיבת דרך השם, נפגשו החברים עם מורנו הרב ברוך צבי גרינבוים שנגא בפניהם מזכרותיו, בחיזוק מיוחד לקראת ימי הדין. משם המשיכו לאמירת סליחות בבית מדרשו של הראשון לצ"ר רבי דוד יוסף שליט"א, ותיוקן חצות בקבר רחל.

הרה"ג ר' דניאל רייבין שליט"א, מרבני חלקי בקהילתי, ובעל הטור 'נחמדים מזהב' בעלונו זה, מוסיף לערוך סבב היכרות עם חברי הקהילות, והשבוע ביקר בקהילה שבמעלה עמוס, ובקהילה ברמות. הרב סוחף אחריו את שומעיו, ומכניס אותם אל תוככי הסוגיא בלהט האופייני לו, תוך שהוא מעורר דיון בוער בריתחא דאורייתא.

רמות

מעלה עמוס

מאיפה מתחילים?

איך לקבל קבלות שאצליח לעמוד בהם, ואיך לעשות סדר במחשבות?

או תיעוזי בכלים חיצוניים כמו סינון טוב יותר? אולי ליידע את בני משפחתך שהחלטת לא להיכנס עם המחשב לחדר כשאת לבד?

בקיצור, בתחבולות תעשי לך מלחמה. כל קבלה שתקבלי על עצמך, בעיקר תשאל את עצמך מה הדברים שעלולים להפריע לך בישום שלה, ואיך תעקפי את הדברים הללו כדי שבאמת לא יפריעו

בהצלחה גדולה מאוד, ושנה טובה ומתוקה

מעוניינת לשלוח שאלה לרב, כתבי למייל
hazchutleyahadut@gmail.com

לרישום קבלת תכני הזכות ליהדות הרשמי כאן:
<https://lp.smoove.io/ozk7?cs=chelki>

אבל במה להתחיל? אציג בפניך את הסדר שמציע רמח"ל במסילת ישרים: לכל אדם יש המון דברים טובים, ויש דברים שהוא צריך ורוצה להתקדם בהם. אנחנו מדברים כרגע על הדברים בהם את רוצה להתקדם. מתוך הדברים הללו ישנם דברים ששייכים לעולם של 'סור מרע' - כמו למשל סוגיית האינטרנט (במידה ואת נכשלת בעבירות) וישנם דברים ששייכים לעולם של עשה טוב - כמו הדוגמא על תפילה שהבאת.

ההמלצה של המסילת ישרים, היא לבחור קודם משהו השייך לסור מרע. ומה קורה אם גם שם יש לך כמה דברים? לא חשוב מה תבחרי. חשוב שאם בחרת משהו, תשאלי את עצמך איך את מתכוונת להתמודד איתו. כלומר, הרצון הוא דבר חשוב מאוד, אבל בלי תכנית עבודה הוא עלול להתמוסס וחבל.

לדוגמא, אם יש לך התמודדות בעולם האינטרנט, תשאלי את עצמך איפה את מתמודדת עם זה, ואיזה מענה יש לך כדי שבהתמודדות הבאה יהיה לך קל יותר. אם למשל את נכשלת באינטרנט כאשר את לבד בחדר, אולי תקבלי על עצמך שכאשר את לבד את אף פעם לא פותחת אינטרנט?

אני מרגישה ויודעת שאני צריכה להתחזק במלא תחומים. עוד מעט ראש השנה ואין לי זמן! אשמח לקבל הכוונה במה להתחיל. חשבתי להתחזק בתפילות שחרית, ולא הלך לי. ניסיתי משהו באינטרנט, ועברתי לחיזוק בכיבוד הורים... בקיצור - התבלבלתי!

שלום וברכה

אשריך שאת רוצה להתקדם ולעבוד מסודר. את צודקת, קשה לעשות סדר במחשבות ולדעת מהיכן להתחיל. אבל שימי לב שאת כבר נמצאת בנקודת פתיחה מצוינת, את מנסה לבנות תכנית, ולא סתם עוברת מדבר לדבר.

הכיוון של קבלה קטנה, נכון מאוד מבחינה זו שכדאי להתחיל עם דברים ישימים, ולא גרנדיוזיים, איתם בהסתברות גדולה לא נצליח להמשיך. הייתי מוסיף עוד תנאי, שזו תהיה קבלה כזו שמספיעה הלאה, ובונה תהליך. לדוגמא, הנושא של תפילה שהבאת זו קבלה מצוינת, משום שתפילה מסוגלת לייצר מהפכה רחבה אצל האדם, וסביר להניח שזה לא יישאר רק שם.

לילדי חלקי

מנדי פרומר

חידות לכל המשפחה לשולחן שבת
לע"נ ר' שמואל בן ר' דב וזבורה בת אברהם שמואל הכהן

- א. באיזה פסוק בפרשתנו מופיעים ראשי התיבות של חודש אלול?
- ב. היכן נמצא "גרך"?
- ג. מה ה' ימטיר על הארץ כשיכעס? (רמז: יש את זה בקצה הגפרור)
- ד. איך מכונים הבנים הצעירים, אלה שנולדו בעת הנוכחית?
- ה. איך נקראת הפעולה שה' עשה כשפיזר אותנו בין הגוים?
- ו. אחרי שהעם יגיע לארץ "ואכל ושבוע" מה עוד יקרה (כתוצאה מכך) שיגרום לו לעזוב את דרכי ה'?
- ז. מי בין השאר ניצב לפני ה', ע"פ מה שנאמר בתחילת הפרשה?
- ח. ביטוי שמשמעותו כעס?
- ט. מי עוד ניצב לפני ה' כמבואר בתחילת הפרשה?
- י. ביטוי נרדף ל"יחרה אף ה'" (רמז: תחשבו על סיגריה...)
- כ. השלם את הפסוק: "אתם נצבים היום"?

- ל. צמח מר מאוד שמוזכר בפרשה (הרשעים נמשלו לו)
- מ. על התורה נאמר שהיא לא נמצאת שם
- נ. מילה נרדפת למישהו שאינו יהודי (נאמר בפסוק שיבוא מארץ רחוקה)
- ס. איך נקראת העיר שה' הפך בספר בראשית?
- ע. עוד עיר שה' הפך
- פ. מילה נרדפת ל"שמא"?
- צ. כך קורא הפסוק למישהו שעובר עבירות מתוך תאוה (רמז: נסו לחשוב על רצון עז למים)
- ק. משם ה' יקבץ אותנו
- ר. חוץ מצרות, מה עוד ימצא את העם כשיעזוב את ה'?
- ש. ביטוי נרדף ל"אטימות לב" ועקשות מתוך יהרהרה
- ת. דברים שלא יתקיימו באדמה לאחר שה' ימטיר עליה גפירת ומלח?

ע' עֵלֶּלֶט	ז' זִלְעָה	י"ז עֵלֶּלֶט	ט"ז עֵלֶּלֶט	ט"ז עֵלֶּלֶט	ט"ז עֵלֶּלֶט
ז' עֵלֶּלֶט	ט' עֵלֶּלֶט	י"ז עֵלֶּלֶט	ט"ז עֵלֶּלֶט	ט"ז עֵלֶּלֶט	ט"ז עֵלֶּלֶט
ז' עֵלֶּלֶט	ט' עֵלֶּלֶט	י"ז עֵלֶּלֶט	ט"ז עֵלֶּלֶט	ט"ז עֵלֶּלֶט	ט"ז עֵלֶּלֶט
ז' עֵלֶּלֶט	ט' עֵלֶּלֶט	י"ז עֵלֶּלֶט	ט"ז עֵלֶּלֶט	ט"ז עֵלֶּלֶט	ט"ז עֵלֶּלֶט

בעקבות היראה

**דריכות מאתגרת במקום
לחץ משתק, מכוונת את
ימי הדין ליישוב דעת פורה**

קפלן, מתאר במאמרו המונומנטלי 'בעקבות היראה' את החיבור המיוחד בין שמחה ויראה, או אם תרצו 'גילוי ברעדה': "היראה, לא צער היא ולא כאב... משל למה הדבר דומה לרטט יראתו של אב על בנו הקטן האהוב לו בשעה שהוא מורכב על כתפו והוא רוקד ושוחק לפניו, להיות נזהר בו שלא יפול יש כאן שמחה שאין דומה לה... והיראה הנעימה כרוכה על עקבם. אינה מעכבתם בחירות הריקוד..."

דריכות היא המצב הנפשי הראוי בראש השנה. מתוך יישוב הדעת, ומחשבה מתונה. חשבון נפש יסודי, נוקב ויורד עד לתהומות. כזה שאפשר לעשות ברצינות, בשלווה ומתינות. להיות עבד של אדון הכל, להמליך בדממה ולעמוד לדין. וזה משמח, מאוד.

מאפשר שום עבודה, ועוצר כל התקדמות בימי הדין, בימי התשובה, וביום הקדוש.

אני יודע שהמטוטלת כבר מתקדמת אל הצד השני, והיום כבר צריך אולי לכתוב על הרצינות הנדרשת, אבל בן הדור ששמע רק חיל ורעדה, עדיין מתקשה לכתוב מהצד השני. אז קודם כל חשוב לומר שמטרת הימים הנוראים היא להתקרב אל הבורא יתברך. ואם הפחד גורם לנו להתרחק, לרצות שכל הדבר הזה כבר יסתיים ונהיה כבר בהכנות לחג הסוכות, הרי שהפסדנו משהו חשוב מאוד, ונשארונו קירחים ממש.

איך אני יודע שזו מטרת הימים האלו? הרמב"ם גילה לי: "שלא היו קורין הלל לא בראש השנה ולא ביום הכפורים, לפי שהם ימי עבודה והכנעה, ופחד ומורא מהשם ויראה ממנו, ומברכה ומנוס אליו, ותשובה ותחנונים, ובקשה כפרה וסליחה..." רשימה ארוכה, אין ספק, ואכן מופיעים שם פחד וגם מורא, רק שהתכלית שלהם היא מברכה ומנוס אליו - לא ממנו.

הנסיך הסלבודקאי רבי אברהם אליהו

מכל המלמדים בחיידר הקשוח בו למדתי, הקשוח מכולם היה ללא ספק ר' אשר, המלמד של כיתה ט'. (כן, היתה גם כיתה ט' ולא כולנו סיימנו אותה ברי מצווה. נראה שנכנסנו לכיתה א' בני 3. ירושלים של פעם, אני אומר לכם) אצל ר' אשר אי אפשר היה לאחר, והמבחן של יום שישי על העמוד ב'האשה נקנית' היה המחייב מכולם. קשוח ואוהב, הוא הכין אותנו אל הישיבה הקטנה. אמא שלי נחרדה לגלות ילד בן 12 קופץ בחמש בבוקר להתכונן למבחן השבועי, התקשרה בדמעות: 'הילד לחוץ כל כך'. בשלווה ירושלמערית אופיינית הוא ענה: 'זה לא לחץ, זו דריכות. אני דואג שהתלמידים שלי יהיו תמיד דרוכים'.

שנים של אלול לחוץ ומטיל אימה, ועשרת ימי תשובה בהם אנחנו עומדים על הכיסא, כשהחבל כרוך על צווארנו (רק חסרה הבעיטה בכיסא' איים המטיף התורן) בעתה קיומית שלא הולידה מאום, מלבד התקפי חרדה ופרצי בכי. שנים עד שזכיתי להבין את מהותם של הימים הנוראים, לדעת שאם יש דבר אחד שהוא בטוח לא רצון ה', זה הפחד המשתק שלא

חלקי בארץ החיים

ברוך יערי

שִׁמְעוּ נָא רַבּוֹתַי...

התרת נדרים
ערב ראש השנה תש"פ
בית הכנסת זכרון משה, ירושלים

מו"ל: חלקי בקהילתי
יזמות קהילתית תורנית.
מייסד: הרב'ג ברוך צבי גרינבוים
עורך: אהוד בן יהודה

כותבים קבועים:

הרב אפרים קרלינסקי, הרב דב הבין, הרב שלמה ליפשיץ,
הרב זאב קצנלבון, הרב נתנאל זליקוביץ,
הרב עלי מורגנטרן, הרב יעקב שאפנס, ברוך יערי
עיצוב גרפי: נמיק פרסום, עיצוב גרפי: מירי 054-8420999

חלקי בקהילתי

חלקי בקהילתי:
רחוב קהת 14 ירושלים

מרכז מידע ארצי:

02-6260115

chekli.co.il

helkioffice@gmail.com

מערכת העלון מאחלת לכל הקוראים,
רבני הקהילות, היזמים והחברים
שנה טובה ומתוקה, כתיבה וחתימה טובה!

חלקי בקהילתי 02-6260115

אחילה מא-ל

אחרי המלכה לפני הסליחה / בראש סערה בלב מנוחה / המח יודע שצריך להרגיש / אף הלב קרר יבש ואדיש // אולי דג רועד אני רק אדם / לבי לא ער מה לך נרדם // מנסה לחפר להבין מה קורה / יראה המלכה נכרא ובזורא // מפאן יוצר מפאן יצור ובתוך יצר / לא טוב ולא רע מה שזרעת קוצר // מה האכלתי אותו בזאת השנה / הרבה חוחים מעט שושנה / זרעתי רוח קצאתי סופה / חרב על הבדים איך אתהב בסופה

ומה שדוקר שזה לא משנה / מנסה לקרא ואין מענה / נשמה אדישה חיים בלי הסוס / לא סוחר לא עגלון בקשי הסוס // והנה עולה תחושת התמזה / במקום טירת כסף קמה מחצה / כסאות למשפט נפתחים הספרים / והוא יושב בטח נעו כעורים

אז כן אין טעם לכתד / קצת משפט ואני

מפחד / אני לא מפחד מה יהיה אם / אולי אחתם בספרם של רשעים / אני לא מפחד על שמו יתברך / על בא יום הבהיר יאיר ממזרח / אני רועד מפחד שמא לא אפחד / אמצא בי עוד שבוע את אותו האחד / ימים נוראים יעברו לצדי / אצפה ואדם זהו פחד

תעוקה מתגברת מנסה להרדים / לא ימים נוראים ימים נחמדים / אין מה לחשש יום משתה ושמחה / סמוכים ובטוחים הוא רוצה בטובתך // אמת תשובה ותפלה רוע גזרה / אבל גם צדקה איתה מעבירה / סימנא מלתא פרתו ותמר / צום עד חצות תשליך נאמר / שייק בלי אגוזים זה ממש חטאים / נרכש עליה והדמים מודיעים / ואם נזכה בתפלה נתעורר / דמעה אחת נגיר אין צריך יותר

אף הלב מנדנד תוכו רצוף אהבה / החפץ

לה' בעליות קרנן בלי קרבה / דמעות ומעות לעולם לא תשובה / לעשות מה שצריך ולהשאר בשלוח / די להסתתר באורות להחביא הצללים / בלי נשמה לא צריך לכבות ערלים

במחשבה שניה אולי זה הנצרך / ממי לבי חושש ואנה אברח / כן אני משקר לא ממש מחבר / ממציא הרגשים מזיף לב נשכר / אבל כל זאת מפחד הדר גאווה / מתבייש לבקש זוחל מדינו // שואג פארי מחסר אונים / איך אפצה פה מול נעלה בדינים / אז אעמוד ואמר בלעג שפה / אין בי כח לשוב נפשי ציפה / אך קח מעשי את אותו החקוי / צרפם זקקם נקוי אחר נקוי // כי אף אם אינם באמת תפלה / הקרבתיים לשמך העליתים לעולה

ומתוך האפל אף אני קורא / עברי אנכי את הא-להים אני ירא

חלק ונחלה

הרב ישי גוזלן | ראש כולל ומרצה

למשפטי עמדו היום

העמידה הכנה לפני ה', כל יחיד לעצמו, מאירה בנו אור פנימי שהוא נקודת התשובה

'תן וקח' עם ה'. שינוי אמיתי מגיע מבפנים, מנקודת הטוב שקיימת בתוך לבנו.

האוצר הגדול לתשובה ולתיקון אישי לא נמצא בשמים או מעבר לים, הוא 'בפיך ובלבבך'! בנקודת הטוב הפנימית שבתוכנו! שם נמצא אור גדול שבכוחו להאיר את הווייתנו. לעיתים, בשגרת השנה, הטוב הזה הוא חרישי ונחבא אל הכלים, בראש השנה יש לנו מראה מיוחדת, דרכה אפשר לראות את נקודת הטוב הזה. עמידה מול ה' בראש השנה, כל אחד לבדו, בכנות וביושר, בכוחה לחשוף את האור הזה.

הרב שמשון פינקוס היה אומר, שהוא מכוון ב'אבינו מלכנו אל תשיבנו ריקם מלפניך' - רבש"ע כבר הייתי לפניך בימים האלו, תעזור לי לצאת בידיים מלאות לכל השנה. הלוואי שנזכה להאיר את עצמנו מהעמידה מול ה' בראש השנה - לכל השנה.

בתמצות נמרץ את מהות היום "בראש השנה כל באי העולם עוברים לפניו כבני מרון" אין כאן יום דין, תשובה, שופר או תפילות. רק העובדה שכל באי עולם עוברים לפני ה' כל אחד ואחד בפני עצמו. מדוע זו ההגדרה של ראש השנה?

המשנה מלמדת אותנו שהעשייה המרכזית שלנו ביום הזה, היא העמידה מול ה', זו המשמעות של כבני מרון. בלי קהילה, משפחה, חברים ומכרים. אתה - כמו שאתה, מול ה' באופן ישיר. נדרש להציג איך אתה רואה את עצמך ואיך אתה היית רוצה לראות את עצמך.

'זה היום תחילת מעשיך', העולם חוזר לנקודת המוצא שלו, והאדם נדרש לעמידה פשוטה וכנה מול ה'. ראש השנה הוא לא יום תשובה, סליחות וידידי. זהו זמן האדם לעמוד מול ה', לבד, ולהגדיר מי הוא ואיך הוא רואה את עצמו מול ה'.

לפי הרמב"ן על מצוות התשובה נאמר בתורה בפרשת נצבים "לא בשמים... ולא מעבר לים, כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו". זה נראה פלא להתייחס כך לתהליך מורכב וקשה כמו תשובה. אבל זה באמת כך! השינויים הגדולים מגיעים מבפנים, לא מאיום בעונשים וצרות חלילה, ולא מהבטחות לעסקאות

סליחות ראשונות! עומדים מול ספר הסליחות הפתוח, מנגינת הסליחות כבר נשמעת בחלל בית הכנסת ועושה את הדרך ללב שלנו, מבקשת לפלח, לסדוק את המחיצות שבנינו בשנה החולפת, להציף אותנו בגל התחושות מהתקופה שהלחלוחית עוד היתה כאן, ו'אלול' היה 'אלללללול'. אבל משהו חוסם אותה מלחדור אל הלב.

אולי זה נובע מכנות. יש כאן עבודה לעשות, זה לא עניין של מנגינות, או ערב שירה עם גיטרות וגדולי זמר. צריך לבנות תוכנית רצינית, לקבוע יעדים, לר"ז להתקדמות ולמימוש. וזה נראה קצת רחוק.

ואולי זאת תחושת תסכול לאור לקחי אירועי שנים עברו, היינו בעמדה הזאת בדיוק, היה לנו את כל הסט: סליחות, ר"ה, עש"ת, יו"כ, הו"ר, ש"ת. נו מה? איפה אנחנו היום!?

לאן הולכים מכאן? החזן כבר מנגן את 'זוחלים ורועדים', אנחנו מחפשים להבקיע את השער הנפשי שלנו לימים הגדולים האלה, אבל מרגישים קצת לא באירוע.

המשנה במסכת ראש השנה מגדירה